

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0161

Europejska gwarancja dla dzieci

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie europejskiej gwarancji dla dzieci (2021/2605(RSP))

(2021/C 506/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2 i 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
- uwzględniając cele ustanowione w art. 3 TUE, w szczególności zwalczanie wykluczenia społecznego i dyskryminacji, wspieranie sprawiedliwości społecznej, spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej oraz ochrony praw dziecka,
- uwzględniając horyzontalną klauzulę społeczną zawartą w art. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając cele polityki społecznej określone w art. 151 i 153 TFUE,
- uwzględniając zrewidowaną Europejską kartę społeczną,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej oraz europejską Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, o której mowa w art. 6 TUE,
- uwzględniając Europejski filar praw socjalnych, w szczególności jego zasady 1, 3, 4, 11, 14, 16, 17, 19 i 20 oraz jego główne cele na 2030 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie strategii UE na rzecz praw dziecka (COM(2021)0142),
- uwzględniając wniosek dotyczący zalecenia Rady ustanawiającego europejską gwarancję dla dzieci (COM(2021)0137),
- uwzględniając plan działania dotyczący Europejskiego filaru praw socjalnych,
- uwzględniając cele zrównoważonego rozwoju ONZ, w szczególności cele nr 1, 2, 3, 4 i 10,
- uwzględniając konwencje i zalecenia Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP),
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach osób niepełnosprawnych,
- uwzględniając wytyczne polityczne przewodniczącej Komisji Ursuli von der Leyen,
- uwzględniając dostosowany program prac Komisji na 2020 r. (COM(2020)0440),
- uwzględniając unijne ramy dotyczące krajowych strategii integracji Romów (COM(2011)0173),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 stycznia 2021 r. w sprawie powszechnego dostępu do godnych i przystępnych cenowo mieszkań ⁽¹⁾,
- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS+) (COM(2018)0382),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0020.

⁽²⁾ Dz.U. L 57 z 18.2.2021, s. 17.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2221 z dnia 23 grudnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1303/2013 w odniesieniu do zasobów dodatkowych i przepisów wykonawczych w celu zapewnienia pomocy na wspieranie kryzysowych działań naprawczych w kontekście pandemii COVID-19 i jej skutków społecznych oraz przygotowanie do ekologicznej i cyfrowej odbudowy gospodarki zwiększającej jej odporność (REACT-EU) ⁽³⁾,
- uwzględniając opracowane przez Komisję studium wykonalności w sprawie gwarancji dla dzieci,
- uwzględniając oświadczenie pisemne nr 0042/2015 w sprawie inwestowania w dzieci, przyjęte na mocy art. 136 Regulaminu w marcu 2016 r.,
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący zalecenia Rady w sprawie wysokiej jakości systemów wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 marca 2021 r. w sprawie praw dziecka w świetle strategii UE na rzecz praw dziecka ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 października 2017 r. w sprawie strategii politycznych na rzecz zagwarantowania dochodu minimalnego jako narzędzia walki z ubóstwem ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 listopada 2015 r. w sprawie zmniejszenia nierówności ze szczególnym uwzględnieniem ubóstwa dzieci ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 kwietnia 2020 r. w sprawie skoordynowanych działań UE na rzecz walki z pandemią COVID-19 i jej skutkami ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 grudnia 2020 r. w sprawie silnej Europy socjalnej na rzecz sprawiedliwej transformacji ⁽⁸⁾,
- uwzględniając międzynarodową Konwencję o prawach dziecka z dnia 20 listopada 1989 r.,
- uwzględniając uwagi ogólne Komitetu Praw Dziecka ONZ ⁽⁹⁾,
- uwzględniając wytyczne ONZ w sprawie opieki zastępczej dla dzieci, zawarte w rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/64/142 z dnia 24 lutego 2010 r.,
- uwzględniając deklarację Komitetu Ministrów Rady Europy z dnia 1 lutego 2012 r. na temat nasilającej się w Europie antycygańskości i rasistowskiej przemocy wobec Romów,
- uwzględniając komunikaty Komisji przyjęte w celu utworzenia Unii równości zgodnie z „Wytycznymi politycznymi na następną kadencję Komisji Europejskiej na lata 2019–2024”, w szczególności komunikaty: z dnia 24 listopada 2020 r. pt. „Plan działania na rzecz integracji i włączenia społecznego na lata 2021–2027” (COM(2020)0758), z dnia 18 września 2020 r. pt. „Unia równości: unijny plan działania przeciwko rasizmowi na lata 2020–2025” (COM(2020)0565), z dnia 5 marca 2020 r. pt. „Unia równości: strategia na rzecz równouprawnienia płci na lata 2020–2025” (COM(2020)0152), z dnia 12 listopada 2020 r. pt. „Unia równości: strategia na rzecz równości osób LGBTIQ na lata 2020–2025” (COM(2020)0698),

⁽³⁾ Dz.U. L 437 z 28.12.2020, s. 30.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0090.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 156.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 366 z 27.10.2017, s. 19.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0054.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0371.

⁽⁹⁾ W szczególności uwagi ogólne nr 5 w sprawie ogólnych środków wdrażania Konwencji o prawach dziecka, nr 6 w sprawie traktowania dzieci bez opieki i dzieci odseparowanych od rodziców poza krajem pochodzenia; nr 10 w sprawie praw dziecka wobec wymiaru sprawiedliwości dla nieletnich, nr 12 w sprawie prawa dziecka do bycia wysłuchanym, nr 13 w sprawie prawa dziecka do wolności od wszelkich form przemocy, nr 14 w sprawie prawa dziecka do uwzględniania przede wszystkim jego dobra, nr 15 w sprawie prawa dziecka do życia w zdrowiu na najwyższym możliwym poziomie oraz nr 16 w sprawie obowiązków państwa dotyczących wpływu sektora przedsiębiorstw na prawa dziecka.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 listopada 2019 r. w sprawie praw dziecka z okazji 30. rocznicy przyjęcia Konwencji ONZ o prawach dziecka ⁽¹⁰⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 lutego 2019 r. w sprawie konieczności wzmocnienia strategicznych unijnych ram dotyczących krajowych strategii integracji Romów po 2020 r. i bardziej zdecydowanej walki z antycygańskością ⁽¹¹⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 września 2020 r. w sprawie wdrażania krajowych strategii integracji Romów: zwalczanie negatywnych postaw wobec osób pochodzenia romskiego w Europie ⁽¹²⁾,
  - uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Unia równości: Strategia na rzecz praw osób z niepełnosprawnościami na lata 2021-2030 (COM(2021)0101),
  - uwzględniając wspólną deklarację ministrów wchodzących w skład Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów (EPSCO) pt. „Overcoming poverty and social exclusion – mitigating the impact of COVID-19 on families – working together to develop prospects for strong children” [Przezwyciężenie ubóstwa i wykluczenia społecznego – łagodzenie wpływu COVID-19 na rodziny – współpraca na rzecz rozwoju perspektyw, by dać dzieciom siłę],
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie europejskiej strategii na rzecz osób niepełnosprawnych na okres po roku 2020 ⁽¹³⁾,
  - uwzględniając zalecenie Komisji pt. „Inwestowanie w dzieci: przerwanie cyklu marginalizacji (2013/112/UE)” ⁽¹⁴⁾,
  - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1158 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym rodziców i opiekunów oraz uchylającą dyrektywę Rady 2010/18/UE,
  - uwzględniając dokument orientacyjny ONZ z dnia 15 kwietnia 2020 r. pt. „Wpływ pandemii COVID-19 na dzieci”,
  - uwzględniając zalecenie Komisji z dnia 3 października 2008 r. w sprawie aktywnej integracji osób wykluczonych z rynku pracy (2008/867/WE),
  - uwzględniając zalecenie Rady w sprawie integracji osób długotrwale bezrobotnych na rynku pracy,
  - uwzględniając zalecenie Rady w sprawie dostępu do ochrony socjalnej,
  - uwzględniając nowy program na rzecz umiejętności,
  - uwzględniając pytania wymagające odpowiedzi ustnej do Rady i Komisji na temat gwarancji dla dzieci (O-000025/2021 – B9-0012/2021 i O-000026/2021 – B9-0013/2021),
  - uwzględniając art. 136 ust. 5 i art. 132 ust. 2 Regulaminu,
  - uwzględniając projekt rezolucji Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych,
- A. mając na uwadze, że wniosek dotyczący zalecenia Rady ustanawiającego europejską gwarancję dla dzieci musi uzupełniać strategię UE na rzecz praw dziecka, przyjętą również 24 marca 2021 r.; mając na uwadze, że strategia UE na rzecz praw dziecka łączy wszystkie obecne i przyszłe inicjatywy w zakresie praw dziecka w jedne spójne ramy polityki i zawiera konkretne zalecenia dotyczące zarówno wewnętrznych, jak i zewnętrznych działań UE;

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2019)0066.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 449 z 23.12.2020, s. 2.

⁽¹²⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0229.

⁽¹³⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0156.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 59 z 2.3.2013.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

- B. mając na uwadze, że według organizacji międzynarodowych, takich jak Rada Europy, i organizacji pozarządowych, takich jak UNICEF, ubóstwo dzieci jest zarówno potencjalną przyczyną, jak i potencjalnym skutkiem naruszeń praw dzieci, gdyż sprawia, że dzieci nie mogą korzystać z przysługujących im praw, a wynika z niezdolności do zagwarantowania im tych praw;
- C. mając na uwadze, że dzieci dorastające w niedostatku i niepewnej sytuacji rodzinnej częściej doświadczają ubóstwa i wykluczenia społecznego, co niesie daleko idące skutki dla ich rozwoju i późniejszej dorosłości, a także nie mogą nabyć odpowiednich umiejętności i mają ograniczone możliwości zatrudnienia, co prowadzi do błędnego koła ubóstwa międzypokoleniowego;
- D. mając na uwadze, że we wniosku dotyczącym gwarancji dla dzieci określono sześć grup najbardziej zagrożonych, które wymagają natychmiastowej troski i opieki; mając na uwadze, że cele gwarancji należy rozumieć jako mające zastosowanie, w miarę możliwości, do wszystkich dzieci w Unii;
- E. mając na uwadze, że ubóstwo i wykluczenie społeczne dzieci to powszechny problem występujący we wszystkich społeczeństwach, który najlepiej rozwiązać, prowadząc kompleksową i obszerną politykę o ograniczonym zastosowaniu i szerokim zasięgu, ukierunkowaną zarówno na dzieci, jak i ich rodziny oraz społeczności, a także traktując inwestycje w tworzenie nowych możliwości i rozwiązań priorytetowo; mając na uwadze, że w poszukiwanie rozwiązań zaangażowane muszą być wszystkie grupy społeczeństwa, władze lokalne, regionalne, krajowe i europejskie, społeczeństwo obywatelskie i sektor prywatny;
- F. mając na uwadze, że badania pokazują, iż inwestycje w dzieci, na przykład w wysokiej jakości wczesną edukację i opiekę nad dzieckiem, mogą przynieść na poziomie społeczeństwa zwrot z inwestycji co najmniej cztery razy wyższy niż pierwotne koszty samych inwestycji, a oprócz tego większe korzyści dla przedsiębiorstw w postaci wykwalifikowanych pracowników, a dla systemów opieki społecznej w postaci braku obciążenia dodatkowymi wydatkami na rzecz dzieci, gdy dzieci te mają dostęp do środków włączenia społecznego⁽¹⁵⁾; mając na uwadze, że w procedurach budżetowych należy uznać inwestycje w dzieci za odrębną kategorię inwestycji, odmienną od zwykłych wydatków socjalnych;
- G. mając na uwadze, że w 2019 r. 22,2 % dzieci w UE – czyli prawie 18 mln dzieci – było zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym; mając na uwadze, że dzieci z rodzin o niskich dochodach, dzieci bezdomne, dzieci z niepełnosprawnością, dzieci ze środowisk migracyjnych, dzieci należące do mniejszości etnicznych, szczególnie dzieci romskie, dzieci przebywające w placówkach opiekuńczych, dzieci w niepewnej sytuacji rodzinnej, rodziny monoparentalne, rodziny LGBTIQ+ oraz rodziny, w których rodzice wyjechali do pracy za granicą, borykają się z poważnymi trudnościami, takimi jak dotkliwa deprivacja mieszkaniowa lub mieszkanie w przeludnionych lokalach, a także utrudnienia w dostępie do zasadniczych podstawowych usług, jak odpowiednie żywienie i godne warunki mieszkaniowe, o kluczowym znaczeniu dla ich dobrostanu oraz rozwoju umiejętności społecznych, poznawczych i emocjonalnych; mając na uwadze, że należyce ogrzewane mieszkania, z czystą wodą i kanalizacją, i ogólnie warunki mieszkaniowe są kluczowe dla zdrowia, dobrostanu, dorastania i rozwoju dzieci; mając na uwadze, że odpowiednie warunki mieszkaniowe wpływają również korzystnie na naukę i przyswajanie wiedzy przez dzieci;
- H. mając na uwadze, że z powodu braku statystyk nieznaną jest dokładna liczba dzieci z niepełnosprawnościami, ale według szacunków liczba ta wynosi około 15 % liczby wszystkich dzieci mieszkających w Unii; mając na uwadze, że dzieci z niepełnosprawnościami powinny w pełni korzystać ze wszystkich praw człowieka i podstawowych wolności na równych zasadach z innymi dziećmi, w tym z prawa do dorastania w swoich rodzinach lub w środowisku rodzinnym zgodnie z zasadą dobra dziecka zapisaną w Konwencji o prawach dziecka; mając na uwadze, że opieka nad niepełnosprawnymi członkami rodziny często wymaga ograniczenia lub przerwania pracy zawodowej; mając na uwadze, że w opracowanym przez Komisję studium wykonalności (sprawozdanie śródkresowe) na temat gwarancji dla dzieci wskazano, że głównymi barierami dla dzieci z niepełnosprawnościami są problemy z dostępem fizycznym, niedostosowanie usług i infrastruktury do potrzeb dzieci, a w wielu przypadkach po prostu ich niedostępność; mając na uwadze, że w tym samym studium wielu respondentów wskazało na problemy związane z dyskryminacją, szczególnie dotyczące edukacji i przystępności cenowej mieszkań;
- I. mając na uwadze, że praw dziecka nie można zagwarantować bez pomyślnego wdrożenia celów zrównoważonego rozwoju ONZ i vice versa;
- J. mając na uwadze, że wszystkie dzieci mają prawo do ochrony przed ubóstwem, z czego jasno wynika, że potrzebna jest polityka zapobiegawcza; mając na uwadze, że Parlament wraz z europejskim społeczeństwem obywatelskim wezwał do

⁽¹⁵⁾ Badanie Uniwersytetu w Pensylwanii na temat wysokiego zwrotu z inwestycji: <https://www.impact.upenn.edu/early-childhood-toolkit/why-invest/what-is-the-return-on-investment/>

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

utworzenia gwarancji dla dzieci, aby zapewnić każdemu dziecku żyjącemu w ubóstwie dostęp do wysokiej jakości i bezpłatnej opieki zdrowotnej i edukacji, w tym wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem, a także faktyczny dostęp do godnych warunków mieszkaniowych i odpowiedniego żywienia; mając na uwadze, że Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA) podkreśliła, że zwalczanie ubóstwa dzieci jest również kwestią praw podstawowych i zobowiązań prawnych⁽¹⁶⁾;

- K. mając na uwadze, że do likwidacji ubóstwa dzieci konieczne jest, by ich rodzice lub opiekunowie mogli pracować i korzystać z praw przysługujących im z tego tytułu, przy zapewnionych godziwych płacach oraz bezpiecznych i stabilnych warunkach pracy;
- L. mając na uwadze, że omawiany wniosek zawiera konkretne wytyczne, zgodnie z którymi państwa członkowskie powinny gwarantować każdemu dziecku, a w szczególności dzieciom potrzebującym wsparcia, faktyczny i bezpłatny dostęp do zajęć dydaktycznych, w tym szkolnych, wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem, opieki zdrowotnej oraz zajęć sportowych, rekreacyjnych i kulturalnych; mając na uwadze, że państwa członkowskie powinny promować strategię polityczną na rzecz zapewnienia dzieciom potrzebującym wsparcia dostępnych i tanich mieszkań, a także zdrowego żywienia, aby zaradzić ubóstwu i zadbać o równe szanse wszystkich dzieci na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym; mając na uwadze, że każde dziecko ma prawo do zabawy;
- M. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 pogłębiła złą sytuację dzieci zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym, stawiając miliony dzieci i ich rodziny w jeszcze bardziej niepewnej sytuacji społeczno-gospodarczej; mając na uwadze, że szacuje się, iż w wyniku pandemii liczba dzieci żyjących poniżej krajowej granicy ubóstwa w poszczególnych państwach może wzrosnąć nawet o 117 mln, a dodatkowo ok. 150 mln dzieci na całym świecie żyje w ubóstwie wielowymiarowym; mając na uwadze, że osoby i rodziny o niskich i średnich dochodach są bardziej zagrożone ubóstwem, gdy wzrasta bezrobocie; mając na uwadze, że są one również bardziej zagrożone poważną depryzacją mieszkaniową, brakiem bezpieczeństwa mieszkaniowego, nadmiernym zadłużeniem, eksmisją i bezdomnością; mając na uwadze, że należy się spodziewać, iż liczby te gwałtownie wzrosną ze względu na pandemię COVID-19 i jej skutki społeczno-gospodarcze, które miliony dzieci w Europie będą odczuwać przez całe życie; mając na uwadze, że kryzys związany z COVID-19 pogorszył sytuację zmarginalizowanych dzieci żyjących w przeludnionych lokalach, w nieludzkich warunkach, z ograniczonym dostępem do opieki zdrowotnej, wody pitnej, urządzeń sanitarnych i żywności, co zwiększa ryzyko ich zarażenia wirusem;
- N. mając na uwadze, że przechodzenie na naukę zdalną przyspieszono w 2020 r. z powodu pandemii COVID-19, a w rezultacie brak dostępu do internetu oraz narzędzi cyfrowych i infrastruktury cyfrowej wyklucza szczególnie najmłodsze dzieci o specjalnych potrzebach, dzieci żyjące w ubóstwie, dzieci w społecznościach marginalizowanych oraz dzieci mieszkające na obszarach oddalonych i wiejskich, w tym w regionach i na terytoriach peryferyjnych; mając na uwadze alarmujący wzrost liczby dzieci, których rodzice stracili mieszkanie, oraz dzieci, które są pozbawione codziennego pożywnego posiłku, a także dostępu do zajęć pozalekcyjnych – np. zajęć sportowych, rekreacyjnych, artystycznych i kulturalnych – sprzyjających ich rozwojowi i dobrostanowi; mając na uwadze, że brak dostępu do rozwiązań cyfrowych i możliwości edukacji cyfrowej może poważnie ograniczyć późniejszy dostęp młodych ludzi do edukacji i zatrudnienia, pozbawiając ich lepszych możliwości na rynku pracy, a także pozbawiając przedsiębiorstwa europejskie potencjalnych pracowników; mając na uwadze, że z związku z tym trzeba inwestować w cyfrowe rozwiązania edukacyjne; mając na uwadze, że rozwiązania cyfrowe i inne technologie wspomagające dla dzieci z niepełnosprawnością mogą umożliwić i przyspieszyć proces włączenia społecznego i zapewnić większe możliwości na późniejszym etapie życia; mając na uwadze, że równy dostęp ma zatem kluczowe znaczenie w tym względzie;
- O. mając na uwadze, że dzieci z niepełnosprawnością w UE są nieproporcjonalnie częściej umieszczane w placówkach opiekuńczych niż dzieci bez niepełnosprawności i rzadziej korzystają z rozwiązań polegających na przejściu z opieki instytucjonalnej do opieki w rodzinie; mając na uwadze, że dzieci z niepełnosprawnością nadal podlegają segregacji szkolnej, gdyż są umieszczane w szkołach specjalnych oraz napotykają bariery fizyczne i inne, które uniemożliwiają im korzystanie z edukacji włączającej; mając na uwadze, że z powodu pandemii COVID-19 wiele dzieci z niepełnosprawnością intelektualną nie mogło kontynuować edukacji, ponieważ kształcenie zdalne często nie jest dostosowane do ich szczególnych potrzeb;
- P. mając na uwadze, że Unia może odegrać kluczową rolę w ogólnej walce z ubóstwem i wykluczeniem społecznym wszystkich dzieci, w tym sześciu kluczowych grup określonych przez Komisję;

⁽¹⁶⁾ Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej, „Combating child poverty: An issue of fundamental rights” [Zwalczanie ubóstwa dzieci: kwestia praw podstawowych], Urząd Publikacji Unii Europejskiej, Luksemburg, 2018 r.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

- Q. mając na uwadze, że w ustawodawstwie krajowym często występują luki, jeśli chodzi o dzieci migrujących obywateli UE; mając na uwadze, że wprawdzie migracja zarobkowa w perspektywie krótkoterminowej zmniejsza ubóstwo, jednak prowadzi do rozstań rodziców z dziećmi, co może szkodzić rozwojowi społecznemu dzieci i powodować niepewność ich sytuacji, gdyż dzieci rodziców będących migrantami pozostające w kraju pochodzenia są bardziej narażone na marginalizację, niewłaściwe traktowanie i wykorzystywanie, przy czym problem ten dotyczy szczególnie wewnątrzunijnej mobilności pracowników⁽¹⁷⁾;
- R. mając na uwadze, że gwarancja dla dzieci jest jedną z głównych inicjatyw polityki społecznej wymienionych w wytycznych politycznych Komisji i w jej programie prac na 2021 r. i że w przyszłości należy ją jeszcze bardziej rozwinąć poprzez ambitne strategie polityczne i cele; mając na uwadze, że kwestia ta musi znaleźć się w porządku obrad Konferencji w sprawie przyszłości Europy; mając na uwadze, że Europejski filar praw socjalnych oraz zalecenie Komisji z 2013 r. pt. „Inwestowanie w dzieci: przerwanie cyklu marginalizacji” pozostają ważnymi zasadami przewodnimi służącymi ograniczeniu ubóstwa dzieci, poprawie ich dobrostanu i zapewnieniu stabilnej przyszłości, a jednocześnie ograniczeniu zjawiska przedwczesnego kończenia nauki; mając na uwadze, że w planie działania na rzecz wdrożenia Europejskiego filaru praw socjalnych Komisja wyznaczyła cel zakładający, że do 2030 r. liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym w UE powinna zmniejszyć się o co najmniej 15 mln, z których co najmniej 5 mln powinny stanowić dzieci; mając na uwadze, że negatywne stereotypy płciowe i uwarunkowania społeczne prowadzą do tzw. różnicy marzeń, czyli różnicy w poczuciu własnych możliwości, zaś brak reprezentacji kobiet na stanowiskach kierowniczych warunkuje wybory edukacyjne i zawodowe dziewcząt od najmłodszych lat, a tym samym przyczynia się do pogłębiania nierówności między mężczyznami a kobietami w niektórych sektorach rynku pracy, w szczególności w dziedzinie nauk przyrodniczych, technologii, inżynierii i matematyki (STEM);
- S. mając na uwadze, że władze lokalne i regionalne są na pierwszej linii walki z ubóstwem dzieci oraz ich wykorzystywaniem, a tym samym spoczywa na nich główna odpowiedzialność za zapobieganie marginalizacji i wykluczeniu społecznemu; mając na uwadze, że władze krajowe powinny w razie potrzeby zapewnić im dostateczne środki do realizacji tych celów;
1. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący zalecenia Rady ustanawiającego gwarancję dla dzieci, która ma zapobiegać ubóstwu i wykluczeniu społecznemu oraz zwalczać je, gwarantując dzieciom potrzebującym wsparcia bezpłatny i faktyczny dostęp do kluczowych usług, takich jak wczesna edukacja i opieka nad dzieckiem, zajęcia dydaktyczne, w tym szkolne, opieka zdrowotna oraz co najmniej jeden zdrowy posiłek każdego dnia szkolnego, a także gwarantując wszystkim dzieciom potrzebującym wsparcia zdrowe żywienie i odpowiednie warunki mieszkaniowe; wzywa Radę i państwa członkowskie, by wykazały się ambicją i przyjęły zalecenie oraz wdrożyły je w pełnym zakresie i w szybkim tempie; oczekuje, że uwagi zawarte w niniejszej rezolucji zostaną uwzględnione z myślą o przyjęciu zalecenia Rady; podkreśla, że gwarancja dla dzieci ma zapewnić wsparcie publiczne, aby zapobiegać wykluczeniu społecznemu i zwalczać je poprzez zagwarantowanie dzieciom potrzebującym wsparcia dostępu do zestawu kluczowych usług, co oznacza, że państwa członkowskie powinny albo organizować i świadczyć takie usługi, albo zapewniać odpowiednie świadczenia, tak aby rodzice lub opiekunowie dzieci potrzebujących wsparcia byli w stanie pokryć koszty tych usług;
  2. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji w sprawie strategii UE na rzecz praw dziecka i popiera jego cele zakładające wywiązywanie się ze wspólnej odpowiedzialności za poszanowanie i ochronę praw każdego dziecka, równocześnie z realizacją wspólnego projektu na rzecz zdrowszych, odpornych i sprawiedliwszych społeczeństw dla wszystkich; uznaje, że wniosek Komisji dotyczący zalecenia Rady ustanawiającego europejską gwarancję dla dzieci uzupełnia tę strategię i koncentruje się na dzieciach potrzebujących wsparcia, tworząc europejskie ramy umożliwiające obronę praw dziecka i priorytetowe traktowanie tych praw w programach działań UE; popiera jego główny cel, jakim jest walka z ubóstwem i wykluczeniem społecznym dzieci, wspieranie równych szans dla wszystkich i promocja zdrowia; zdecydowanie popiera konkretne wytyczne, zgodnie z którymi właściwe organy krajowe i lokalne powinny zapewnić dzieciom potrzebującym wsparcia faktyczny i bezpłatny dostęp do zbioru kluczowych usług, takich jak bezpłatna wysokiej jakości wczesna edukacja i opieka nad dzieckiem, zajęcia dydaktyczne, w tym szkolne, i opieka zdrowotna, a także faktyczny dostęp do odpowiednich warunków mieszkaniowych i zdrowego żywienia, na równi z rówieśnikami;
  3. wzywa UE i państwa członkowskie do rozwiązania problemów strukturalnych powodujących ubóstwo i wykluczenie społeczne dzieci przez promowanie wysokiego poziomu zatrudnienia i włączenia społecznego, w szczególności w grupach defaworyzowanych; wzywa państwa członkowskie, aby zapewniły skuteczne ustanowienie europejskiej gwarancji dla dzieci w całej Unii, włączając gwarancję do głównego nurtu wszystkich sektorów polityki, oraz apeluje do nich, aby wykorzystywały istniejące strategie polityczne i fundusze UE do realizacji konkretnych środków przyczyniających się do likwidacji ubóstwa i wykluczenia społecznego dzieci; zaznacza, że istotne jest, by właściwe organy na szczeblu krajowym,

⁽¹⁷⁾ UNICEF Study on the impact of parental deprivation on the children left behind by Moldovan migrants [Badanie UNICEF-u na temat wpływu braku opieki rodzicielskiej na dzieci pozostawione w kraju przez moldawskich migrantów] http://www.childrenleftbehind.eu/wp-content/uploads/2011/05/2008_UNICEF-CRIC-et.al._Moldova_ParentalDeprivation1.pdf

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

regionalnym i lokalnym zagwarantowały wszystkim dzieciom potrzebującym wsparcia faktyczny i równy dostęp – ze szczególnym uwzględnieniem rodzin, w których są dzieci z niepełnosprawnościami – do bezpłatnej i wysokiej jakości wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem, zajęć dydaktycznych, w tym szkolnych, oraz zajęć w kontakcie ze społecznością lokalną, jak również zajęć sportowych, rekreacyjnych i kulturalnych, a także tani dostęp do zdrowego żywienia i odpowiednich warunków mieszkaniowych; podkreśla również, że należy informować właściwe organy na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym o możliwościach uzyskania unijnych środków finansowych oraz szkolić i wspierać je w tym zakresie; wzywa państwa członkowskie, aby zagwarantowały prawo dzieci do odpowiednich warunków mieszkaniowych, udzielając odpowiedniego wsparcia rodzicom mającym trudności z utrzymaniem lub uzyskaniem mieszkania, tak by mogli oni przebywać ze swoimi dziećmi, a także aby zwróciły szczególną uwagę na młodych dorosłych opuszczających placówki opieki nad dziećmi;

4. uważa, że należy poczynić znaczne inwestycje w dzieci, aby wyeliminować ubóstwo dzieci i umożliwić im rozwój i korzystanie z pełni praw przysługujących im w UE; podkreśla, że wymaga to holistycznego podejścia do wczesnego rozwoju dziecka, począwszy od pierwszych 1 000 dni, w ciągu których należy gwarantować zdrowie matki, w tym zdrowie psychiczne, bezpieczeństwo, ochronę i czułą opiekę; wzywa państwa członkowskie, aby zapewniły strategiczne i wszechstronne podejście do wdrożenia gwarancji dla dzieci za pomocą odpowiednich strategii politycznych i zasobów, w tym poprzez środki integracji na rynku pracy, środki zapewnienia równowagi między życiem zawodowym i prywatnym kierowane do rodziców i opiekunów oraz wsparcie dochodów dla rodzin i gospodarstw domowych, tak by przeszkody finansowe nie uniemożliwiały dzieciom dostępu do wysokiej jakości usług sprzyjających włączeniu społecznemu; wzywa do opracowania nadrzędnej europejskiej strategii zwalczania ubóstwa, obejmującej ambitne cele dotyczące ograniczenia ubóstwa i bezdomności oraz wyeliminowania skrajnego ubóstwa w Europie do 2030 r., zwłaszcza wśród dzieci, zgodnie z zasadami określonymi w Europejskim filarze praw socjalnych i przy uwzględnieniu celów zrównoważonego rozwoju ONZ oraz w oparciu o główne cele wyznaczone w planie działania na rzecz wdrożenia Europejskiego filaru praw socjalnych;

5. wyraża zadowolenie, że podczas przygotowywania strategii UE na rzecz praw dziecka uwzględniono opinie i sugestie ponad 10 000 dzieci; wzywa Komisję, aby zadbała o to, by przy wdrażaniu i monitorowaniu gwarancji dla dzieci na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym głos dzieci, a także głos organizacji reprezentujących dzieci zostały wysłuchane, przez umożliwienie im pełnego uczestnictwa w konstruktywnym i pluralistycznym dialogu publicznym i konsultacjach publicznych, oraz by mogły zabrać głos w sprawach ich dotyczących na szczeblu UE, tak jak miało to miejsce podczas Forum na rzecz Praw Dziecka w 2020 r.; wzywa zatem wszystkie państwa członkowskie, by w szczególności zleciły organowi publicznemu, na przykład komisarzowi ds. dzieci lub rzecznikowi praw dziecka, pomiar wpływu na dzieci przepisów krajowych i regionalnych oraz krajowych środków służących wdrożeniu gwarancji dla dzieci, a także ogólne promowanie praw dziecka w polityce publicznej, oraz wzywa Komisję do zbadania możliwości ustanowienia europejskiego urzędu ds. dzieci w celu wspierania i monitorowania wdrażania zalecenia przez państwa członkowskie, koordynacji prac krajowych, zapewnienia wymiany dobrych praktyk i innowacyjnych rozwiązań, a także usprawnienia sprawozdawczości i zaleceń;

6. wzywa państwa członkowskie, aby priorytetowo traktowały finansowanie na rzecz praw dziecka zgodnie z potrzebami określonymi na szczeblu krajowym i regionalnym oraz zdecydowanie zachęca je, by wykraczały poza środki wstępnie wyasygnowane w unijnych programach finansowania; wzywa państwa członkowskie, aby zapewniały władzom lokalnym i regionalnym informacje, szkolenie i wsparcie w zakresie finansowania ze środków UE; wzywa państwa członkowskie, aby zapewniły skoordynowane podejście przy programowaniu i wdrażaniu funduszy UE oraz by przyspieszyły ich wdrażanie i przeznaczyły na walkę z ubóstwem i wykluczeniem społecznym dzieci wszelkie możliwe zasoby krajowe uzupełnione funduszami UE, takimi jak Europejski Fundusz Społeczny Plus (EFS+), Wsparcie na rzecz odbudowy służącej spójności oraz terytoriom Europy (ReactEU), Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF), Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR), InvestEU, Erasmus+, Fundusz Azylu i Migracji (FAM) oraz Program UE dla zdrowia; przypomina, że państwa członkowskie muszą uwzględnić w swoich krajowych planach odbudowy i zwiększania odporności specjalne środki inwestowania w dzieci i młodzież, aby uzyskać dostęp do funduszu za pośrednictwem filaru Next Generation RRF; przypomina o możliwościach, jakie daje Next Generation EU, jeśli chodzi o oferowanie wsparcia finansowego również organizacjom, np. organizacjom pozarządowym i charytatywnym, a także oferowanie pomocy społecznej rodzinom jej potrzebującym; apeluje w związku z tym do wszystkich państw członkowskich, nie tylko najbardziej dotkniętych ubóstwem dzieci, aby przeznaczyły co najmniej 5 % środków z EFS+ objętych zarządzaniem dzielonym na wspieranie działań w ramach europejskiej gwarancji dla dzieci;

7. wzywa państwa członkowskie, aby przy wdrażaniu gwarancji dla dzieci uwzględniały szczególną sytuację dzieci potrzebujących wsparcia, zwłaszcza dzieci z tej grupy mierzących się ze szczególnymi trudnościami; podkreśla, że gwarancja dla dzieci powinna przyczynić się do osiągnięcia celu Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych, jakim jest przejście od opieki instytucjonalnej do opieki rodzinnej lub środowiskowej; wzywa państwa członkowskie, aby podczas wdrażania gwarancji dla dzieci stosowały przekrojowe podejście uwzględniające aspekt płci;

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

8. uważa, że gwarancja dla dzieci powinna stać się stałym instrumentem służącym zapobieganiu ubóstwu dzieci i zwalczaniu go w sposób strukturalny w UE; zwraca uwagę na oczywiste powiązanie między programem Next Generation EU a gwarancją dla dzieci jako instrumentami UE służącymi inwestowaniu w przyszłe pokolenia, w związku z czym apeluje o wzmocnienie synergii między tymi dwoma programami unijnymi, również w celu pełnego i znaczącego wdrożenia Europejskiego filaru praw socjalnych i europejskiej strategii na rzecz praw dziecka;
9. podkreśla, że – jak określono również w warunku podstawowym 4.3 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów – państwa członkowskie powinny przyjąć wieloletnie krajowe strategie ograniczania ubóstwa mające zwalczać ubóstwo i wykluczenie społeczne dzieci, a także dopilnować, by ich konkretnym rezultatem były krajowe plany działania dotyczące gwarancji dla dzieci;
10. wzywa państwa członkowskie, aby wyeliminowały wszelką dyskryminację w dostępie do bezpłatnej i wysokiej jakości opieki nad dziećmi i edukacji, opieki zdrowotnej, a także odpowiednich warunków mieszkaniowych i zdrowego żywienia oraz zajęć rekreacyjnych, tak by zagwarantować pełne poszanowanie obowiązujących unijnych i krajowych przepisów antidyskryminacyjnych; wzywa do pilnego wznowienia negocjacji dotyczących horyzontalnej dyrektywy antidyskryminacyjnej jako kluczowego narzędzia w tym zakresie; zachęca państwa członkowskie, by zainwestowały odpowiednie zasoby w celu położenia kresu szkolnej segregacji w klasach i promowania włączenia społecznego, aby zapewnić dzieciom równy start w życiu i jak najszybciej przerwać cykl ubóstwa;
11. przypomina, że w Unii występują duże różnice w dostępie do bieżącej wody i infrastruktury sanitarnej, przy czym do sieci kanalizacyjnych w Europie Północnej, Południowej i Środkowej podłączone jest średnio 80–90 % ludności, zaś w Europie Wschodniej z kanalizacji i systemów uzdatniania wody korzysta znacznie mniejszy odsetek populacji wynoszący 64 %⁽¹⁸⁾; podkreśla, że brak dostępu do mieszkań socjalnych stanowi barierę dla dzieci z rodzin o niskich dochodach; wyraża zaniepokojenie, że dla zbyt wielu dzieci podstawowe instalacje wodne i urządzenia sanitarno-higieniczne pozostają poza zasięgiem oraz że brak dostępu do podstawowych usług sanitarnych jest szczególnie dotkliwy wśród dzieci znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji i zmarginalizowanych; wzywa państwa członkowskie, aby zapewniły każdemu dziecku dostęp do wody bieżącej, urządzeń sanitarnych i środków higieny osobistej, zarówno w domu, jak i w szkole;
12. wzywa państwa członkowskie, aby priorytetowo potraktowały zapewnienie bezdomnym dzieciom i ich rodzinom stałego zakwaterowania oraz by uwzględniły w krajowych planach działania dotyczących gwarancji dla dzieci rozwiązania mieszkaniowe dla dzieci doświadczających bezdomności i poważnego wykluczenia mieszkaniowego;
13. zwraca uwagę na charakterystyczne dla miast wyzwania związane z ubóstwem dzieci, w szczególności w celu zaradzenia poważnej sytuacji w najuboższych obszarach miejskich, która może zostać niezauważona ze względu na brak wielopłaszczyznowych wskaźników i wskaźników jakości mogących odzwierciedlić sytuację w terenie; podkreśla potrzebę przeznaczenia na ten cel specjalnych środków i zasobów w dążeniu do wprowadzenia wysokiej jakości, dostępnych i sprzyjających włączeniu społecznemu usług dla potrzebujących dzieci i ich rodzin mieszkających na obszarach miejskich; podkreśla, że należy zaangażować władze lokalne i regionalne oraz gminy, a także podmioty społeczeństwa obywatelskiego we wszystkie etapy wdrażania gwarancji dla dzieci;
14. wzywa państwa członkowskie, aby dążyły do osiągnięcia celów wyznaczonych w ramach europejskiego obszaru edukacji (COM(2020)0625) oraz by nadal w pełni realizowały wszystkie stosowne działania zalecane w planie działania na rzecz integracji i włączenia społecznego na lata 2021–2027 (COM(2020)0758) w dziedzinie kształcenia i szkolenia; wzywa państwa członkowskie do niezwłocznego wyznaczenia właściwych koordynatorów krajowych dysponujących odpowiednimi zasobami i silnym mandatem oraz posiadających kompetencje przekrojowe; wzywa tych koordynatorów do składania co dwa lata szczegółowych sprawozdań z postępów we wszystkich aspektach gwarancji dla dzieci oraz do regularnej wzajemnej wymiany najlepszych praktyk z partnerami krajowymi; wzywa Komisję do zapewnienia wzmocnionej koordynacji instytucjonalnej;
15. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania tworzenia i wzmocnienia powszechnych publicznych usług opieki nad dziećmi, edukacji i opieki zdrowotnej o wysokich standardach jakości;
16. wzywa Komisję, aby zgodnie ze swoim planem działania na rzecz wdrożenia Europejskiego filaru praw socjalnych przedstawiła wniosek dotyczący zmiany celów barcelońskich i europejskich ram jakości wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem, aby wspierać dalszą pozytywną konwergencję wśród państw członkowskich w dziedzinie wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem; podkreśla, że inicjatywy UE powinny wspierać kształcenie online i naukę zdalną na rzecz elastyczniejszego i sprzyjającego włączeniu społecznemu kształcenia podstawowego i średniego, przy jednoczesnym zachowaniu uczenia się bezpośredniego jako podstawowej metody kształcenia, której dostępność jest zapewniona wszystkim dzieciom, w szczególności dzieciom niepełnosprawnym; wzywa państwa członkowskie do zlikwidowania przepaści cyfrowej dzięki zwiększeniu i priorytetowemu traktowaniu łączności internetowej na obszarach oddalonych i wiejskich, ponieważ 10 % gospodarstw domowych w UE nadal nie ma dostępu do internetu; apeluje o utworzenie partnerstwa publiczno-prywatnego na szczeblu ogólnoeuropejskim, aby inwestować w zmniejszanie przepaści cyfrowej

⁽¹⁸⁾ <https://www.eea.europa.eu/data-and-maps/indicators/urban-waste-water-treatment/urban-waste-water-treatment-assessment-5>

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

i wzmacniać pozycję dzieci dzięki umiejętnościom cyfrowym i umiejętnościom w zakresie przedsiębiorczości; podkreśla znaczenie równego dostępu do infrastruktury cyfrowej i umiejętności cyfrowych dla dzieci oraz dla nauczycieli i rodziców, zarówno w miastach, jak i na wsiach, w celu uniknięcia przepaści cyfrowej, a także znaczenie takiego dostępu dla dzieci w regionach oddalonych i peryferyjnych; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia wsparcia finansowego obszarów wymagających modernizacji technologicznej i kompleksowych szkoleń cyfrowych zarówno dla nauczycieli, jak i uczniów, aby umożliwić im dostosowanie się do nowych technologii;

17. wzywa państwa członkowskie, by zajęły się pilnie problemami przerywania nauki i nierówności edukacyjnych spowodowanymi kryzysem związanym z COVID-19, aby umożliwić dzieciom jak najsprawniejszą naukę zdalną i zaproponować długoterminowe rozwiązania problemu nierówności strukturalnych; wzywa państwa członkowskie do oceny, wdrożenia i monitorowania dostępu do edukacji, w szczególności dla dzieci pochodzących z grup i środowisk szczególnie narażonych, aby zapewnić taką samą wysoką jakość edukację w czasie pandemii, a także do promowania umiejętności cyfrowych i narzędzi edukacyjnych dostosowanych do celów uczenia się na odległość; wyraża niepokój, że w kontekście odbudowy pokryzysowej i potencjalnie przedłużającego się kryzysu trzeba będzie w większym stopniu zająć się problemem ubóstwa dzieci oraz że ubóstwo będzie miało jeszcze większy wpływ na dzieci, gdyż stanowią one najsłabszą grupę wśród osób znajdujących się w najbardziej niekorzystnej sytuacji; wzywa państwa członkowskie do przygotowania i priorytetowego traktowania rozwiązań w zakresie szczepień ochronnych przeciwko COVID-19 dla kategorii dzieci zidentyfikowanych w gwarancji, kiedy rozwiązania te staną się powszechnie dostępne dla dzieci;

18. przypomina o kluczowej roli, jaką przedsiębiorstwa gospodarki społecznej i przedsiębiorczość mająca oddziaływanie społeczne mogą odegrać w realizacji gwarancji dla dzieci, oraz o potrzebie inwestowania w budowanie zdolności, dostęp do finansowania oraz kształcenie i szkolenie w zakresie przedsiębiorczości w tej dziedzinie; podkreśla potrzebę synergii między gwarancją dla dzieci a przyszłym planem działania UE na rzecz gospodarki społecznej;

19. uważa, że strategiczne inwestycje mające oddziaływanie społeczne są kluczowe do zagwarantowania, że nie utrwali się wpływ kryzysu na dzieci, zwłaszcza te, które już doświadczają ubóstwa i wyłączenia społecznego lub są nimi zagrożone oraz należą do wymienionych w zaleceniu grup dzieci znajdujących się w niekorzystnej sytuacji; podkreśla znaczenie pobudzania inwestycji publicznych i prywatnych dla osiągnięcia celów gwarancji dla dzieci i podkreśla w tym kontekście rolę programu i funduszu InvestEU, w szczególności poprzez inwestycje społeczne i umiejętności oraz segmenty polityki dotyczące zrównoważonej infrastruktury;

20. wzywa Komisję i państwa członkowskie do przeanalizowania ich obecnych procedur budżetowych związanych z wydatkami socjalnymi w celu uwypuklenia szczególnych cech inwestycji w dzieci, które mogą wiązać się z nadmiernymi wydatkami socjalnymi, jeśli chodzi o zwrot, mnożniki i koszty alternatywne;

21. wzywa państwa członkowskie do wzmożenia wysiłków na rzecz ochrony dzieci przed krzywdą oraz przed wszelkimi formami przemocy poprzez opracowanie strategii w celu identyfikowania i priorytetowego potraktowania zagrożonych dzieci w ramach działań profilaktycznych i reagowania we współpracy z rodzicami, nauczycielami, pracownikami służby zdrowia i pracownikami społecznymi; wzywa państwa członkowskie do zapobiegania przemocy motywowanej płcią oraz do ochrony każdego dziecka, ze zwróceniem szczególnej uwagi na dziewczęta i młode kobiety, poprzez stworzenie lub wzmocnienie mechanizmów monitorowania i sprawozdawczości oraz specjalnych mechanizmów reagowania na przypadki przemocy motywowanej płcią;

22. przypomina, że ochrona socjalna i wsparcie rodzin mają zasadnicze znaczenie, i wzywa właściwe organy krajowe, aby zapewniły odpowiednie i dostępne systemy ochrony socjalnej i zintegrowane systemy ochrony dzieci, obejmujące skuteczne zapobieganie, wczesną interwencję i wsparcie rodzin, tak by zapewnić bezpieczeństwo i ochronę dzieciom pozbawionym opieki rodzicielskiej lub zagrożonym jej utratą, a także środki wspierające przejście z modelu opieki instytucjonalnej na model wysokiej jakości opieki rodzinnej i środowiskowej; wzywa państwa członkowskie do zwiększenia inwestycji w systemy ochrony dzieci i usługi opieki społecznej jako w ważny element wdrażania gwarancji dla dzieci; podkreśla, że ze względu na obecny lockdown, izolację i warunki uczenia się powszechne są problemy ze zdrowiem psychicznym i fizycznym oraz wzywa państwa członkowskie do priorytetowego inwestowania w ochronę zdrowia psychicznego i fizycznego dzieci;

23. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia usług socjalnych, w tym usług w zakresie ochrony małoletnich, a także wystarczających zasobów finansowych, technicznych i ludzkich;

24. wzywa państwa członkowskie do opracowania konkretnych strategii ochrony dzieci przed niegodziwym traktowaniem w celach seksualnych i wykorzystywaniem seksualnym w internecie, ponieważ w czasie lockdownu dzieci spędzają więcej czasu w online, co zwiększa ryzyko ich narażenia na nadużycia w internecie, w tym ryzyko pornografii dziecięcej i nękania w internecie; wzywa państwa członkowskie do prowadzenia kampanii informacyjnych skierowanych zarówno do rodziców, jak i dzieci, dotyczących zagrożeń, na jakie narażone są dzieci w środowisku online; wzywa Komisję i państwa członkowskie do ścisłej współpracy z podmiotami sektora prywatnego w celu finansowania rozwoju nowych technologii służących do wykrywania i eliminowania materiałów zawierających pornografię dziecięcą i przypadków niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych;

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

25. przypomina, że aby wydzwignąć dzieci z ubóstwa kluczowe jest zastosowanie kompleksowego podejścia, które musi uwzględniać zindywidualizowane wsparcie dla rodziców tych dzieci; wzywa państwa członkowskie do poczynienia większych inwestycji w trwałe miejsca pracy i wsparcie społeczne dla rodziców, w tym podczas urlopu macierzyńskiego i rodzicielskiego, oraz do wdrożenia ukierunkowanej polityki zatrudnienia zapewniającej godziwy poziom życia, sprawiedliwe warunki pracy, dobrą równowagę między życiem zawodowym a prywatnym, rynek pracy sprzyjający włączeniu społecznemu i większe szanse na zatrudnienie, ze szczególnym uwzględnieniem kształcenia i szkolenia zawodowego oraz podnoszenia kwalifikacji i przekwalifikowywania się; wzywa państwa członkowskie, by uwzględniły takie środki w krajowych planach działania dotyczących gwarancji dla dzieci; podkreśla, że należy zapewnić bezpłatną opiekę nad małymi dziećmi, aby rodzice mogli bez przeszkód wznović aktywność zawodową; wzywa wszystkie państwa członkowskie do uznania okresów opieki nad dziećmi w systemach emerytalnych i do zapewnienia wystarczającego wsparcia – zarówno finansowego, jak i profesjonalnego – osobom opiekującym się niepełnosprawnymi członkami rodziny mieszkającymi w tym samym domu; podkreśla, że fakt, iż osoby te opiekują się swoimi krewnymi, ma często negatywny wpływ na ich życie rodzinne i zawodowe i może prowadzić do wykluczenia i dyskryminacji; wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia konkretnych działań w celu zapewnienia dobrostanu „dzieci samych w domu” – dzieci pozbawionych opieki za strony rodziców migrantów;

26. przypomina, że we wniosek dotyczący odpowiedniej płacy minimalnej służy poprawie sytuacji dochodowej osób pracujących, w tym rodziców, a w szczególności kobiet; przypomina, że godne warunki pracy i sprawiedliwe wynagrodzenie muszą uzupełniać środki przeciwdziałania ubóstwu, w tym gwarancję, przy jednoczesnym uwzględnieniu specyfiki krajowej i poszanowaniu zasady pomocniczości; uważa, że takie podejście poprawi dobrostan dzieci i zmniejszyły nierówności doświadczane od najmłodszych lat, co przerwałoby cykl ubóstwa; przypomina państwom członkowskim, że zalecenie Komisji w sprawie skutecznego aktywnego wspierania zatrudnienia (C(2021)1372) zawiera wytyczne dotyczące stopniowego przejścia od środków nadzwyczajnych wprowadzonych w celu ochrony miejsc pracy podczas pandemii do nowych środków niezbędnych do ożywienia sprzyjającego wzrostowi gospodarczemu i zatrudnieniu; z zadowoleniem przyjmuje wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie przejrzystości wynagrodzeń, którego celem jest zmniejszenie zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć, a tym samym zwiększenie stabilności finansowej i ogólnie niezależności ekonomicznej kobiet, a także umożliwienie kobietom uniknięcia ubóstwa i przemocy domowej;

27. zachęca państwa członkowskie do zajęcia się kwestią uczniów przedwcześnie kończących naukę; podkreśla, że wzmocniona gwarancja dla młodzieży⁽¹⁹⁾ przewiduje, że wszyscy młodzi ludzie, którzy ukończyli 15 lat, powinni otrzymać ofertę pracy, dalszego kształcenia, przygotowania zawodowego lub stażu w terminie czterech miesięcy od uzyskania statusu osoby bezrobotnej lub od zakończenia kształcenia formalnego; ponadto wzywa państwa członkowskie, aby wdrożyły wzmocnioną gwarancję dla młodzieży, zagwarantowały jakość ofert, włącznie z godziwym wynagrodzeniem, i zachęcały młodych ludzi do korzystania z usług oferowanych w ramach tej gwarancji; podkreśla znaczenie zapewnienia komplementarności z gwarancją dla dzieci i europejską strategią na rzecz praw osób z niepełnosprawnościami, by zaspokoić potrzeby dzieci z niepełnosprawnościami oraz ułatwić im dostęp do podstawowych usług i samodzielne życie;

28. z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie mechanizmów zarządzania, monitorowania, sprawozdawczości i oceny; wzywa Komisję, aby nadal monitorowała postępy w ramach europejskiego semestru z wykorzystaniem odpowiednich wskaźników z tablicy wskaźników społecznych i by w razie potrzeby wydawała zalecenia dla poszczególnych krajów; wzywa Komisję do włączenia Parlamentu we wspólne ramy monitorowania i w prace Komitetu Ochrony Socjalnej; podkreśla ważną rolę Komitetu Regionów i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w promowaniu dialogu z organami lokalnymi i regionalnymi oraz społeczeństwem obywatelskim; przypomina o znaczeniu, jakie ma wprowadzenie praw i dobrostanu dzieci jako parametrów i wskaźników zaleceń dla poszczególnych krajów w ramach europejskiego semestru i zgodnie z Europejskim filarem praw socjalnych; wzywa Komisję, aby dostosowała wskaźniki z tablicy wskaźników społecznych zawierające dane zdezagregowane, by uwzględniła wszystkie kategorie dzieci znajdujących się w potrzebie określone przez Komisję, by nadal opracowywała wskaźniki na potrzeby oceny i monitorowania wpływu europejskiej gwarancji dla dzieci, a także by zaprojektowała strukturę instytucjonalną, dzięki której wdrażanie tej gwarancji będzie wpisane w główny nurt polityki;

29. wzywa państwa członkowskie, aby opracowały zarówno wieloletnie krajowe strategie przeciwdziałania ubóstwu i wykluczeniu społecznemu dzieci, jak i krajowe plany działania w sprawie europejskiej gwarancji dla dzieci, biorąc pod uwagę określone konkretne grupy dzieci potrzebujących wsparcia, cele oraz wymagane finansowanie, które należy przeznaczyć na urzeczywistnienie sprzyjających ram polityki; podkreśla potrzebę określenia silnych i wymiernych celów; przypomina o znaczeniu zaangażowania wszystkich odpowiedzialnych organów regionalnych i lokalnych oraz właściwych zainteresowanych podmiotów, w tym podmiotów gospodarki społecznej, instytucji edukacyjnych, sektora prywatnego, organizacji pozarządowych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego, jak również samych dzieci i ich rodziców; wzywa Komisję do regularnego składania Parlamentowi sprawozdań w sprawie stanu wdrożenia gwarancji; przypomina

⁽¹⁹⁾ Dz.U. C 372 z 4.11.2020, s. 1.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

o potrzebie sprawniejszego gromadzenia wysokiej jakości danych zdezagregowanych, zarówno na szczeblu państw członkowskich, jak i UE, aby pomóc w monitorowaniu i ocenie postępów w dążeniu do położenia kresu ubóstwu i wykluczeniu społecznemu dzieci oraz by dać podstawy do monitorowania i tworzenia strategii politycznych; z zadowoleniem przyjmuje zatem włączenie krajowych ram gromadzenia danych do krajowych planów działania na rzecz wdrożenia gwarancji dla dzieci; podkreśla, że wszystkie państwa członkowskie muszą opracować lepsze wskaźniki jakości we wszystkich obszarach interwencji gwarancji dla dzieci, aby właściwie zrozumieć wielowymiarowe wyzwania związane z ubóstwem dzieci i ich wykluczeniem społecznym w obszarach edukacji i opieki, opieki zdrowotnej, mieszkalnictwa i dostępu do odpowiedniego żywienia, a także z myślą o lepszym docieraniu do dzieci znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji; ponownie podkreśla znaczenie umożliwienia państwom członkowskim wymiany najlepszych praktyk;

30. wzywa Radę do szybkiego przyjęcia wniosku dotyczącego zalecenia Rady ustanawiającego europejską gwarancję dla dzieci;

31. wzywa Radę do odblokowania dyrektywy w sprawie kobiet w zarządach; podkreśla, że fakt, iż kobiety są reprezentowane na stanowiskach kierowniczych wpływa na wybór szkoły i kariery zawodowej przez dziewczęta młode kobiety oraz przyczynia się do zniesienia nierówności w niektórych sektorach rynku pracy, w których kobiety są mniej reprezentowane, a także do poprawy warunków pracy w sektorach zdominowanych przez kobiety;

32. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządóm i parlamentom państw członkowskich.
